

वा० रा०

॥ ११३ ॥

सलिलोत्पीडोनिर्झरः ॥ ४१ ॥ उच्छ्रितो महाबलो हनूमान्महेंद्रस्य महद्भिः शृंगैर्विचचार शृंगाच्छृंगांतरं जगाम ॥ ४२ ॥ ररास स्ववर्तिप्राणिशब्देनेति शेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ पाने संसर्गे च कर्कशैरत्यासक्तैः गंधर्वाणां तथा त्वंच स्वभावः ॥ ४५ ॥ शैलशृंगस्य शिलानामुत्पातः पतनं यस्मिन् सः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मनसा जगाम सस्मारेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ध

सिंहशार्दूलसहितं मत्तमातंगसेवितं ॥ मत्तद्विजगणो हुपुंसलिलोत्पीडसंकुलं ॥ ४१ ॥ महद्भिरुच्छ्रितः शृंगैर्महेंद्रस्य महाबलः ॥ विचचार हरिश्च्रेष्ठो महेंद्रसमविक्रमः ॥ ४२ ॥ बाहुभ्यां पीडितस्तेन महाशैलो महात्मना ॥ रराससिंहाभिहतो महान्मत्त इव द्विपः ॥ ४३ ॥ मुमोच सलिलोत्पीडान्विप्रकीर्णशिलोच्चयः ॥ वित्रस्तमृगमातंगः प्रकंपितमहाद्रुमः ॥ ४४ ॥ नानागंधर्वमिथुनैः पानसंसर्गकर्कशैः ॥ उत्पतद्भिर्विहंगैश्च विद्याधरगणैरपि ॥ ४५ ॥ त्यज्यमानमहासानुः सन्निलीनमहोरगः ॥ शैलशृंगशिलोत्पातस्तदाभूत्समहागिरिः ॥ ४६ ॥ निश्वसद्भिस्तदातैस्तुभुजगैरर्धनिस्तैः ॥ सपताक इवाभातिसतदाधरणीधरः ॥ ४७ ॥ ऋषिभिस्त्राससंभ्रांतैस्त्यज्यमानः शिलोच्चयः ॥ सीदन्महतिकांतारैः सार्थहीन इवाध्वगः ॥ ४८ ॥ सवेगवान्वेगसमाहितात्मा हरिप्रवीरः परवीरहंता ॥ मनःसमाधाय महानुभावो जगाम लंकां मनसामनस्वी ॥ ४९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकांडे सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ इति किष्किं धाकांडं समाप्तं ॥ अतः परं सुंदरकांडं तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ ततो रावणनीतायाः सीतायाः शत्रुकर्षणः ॥ इयेष पदमन्वेष्टुं चारणाचरिते पथि ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

धमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये किष्किं धाकांडे सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ कतकरीत्याऽष्टषष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ सरामः प्रीयतां मम मंतार्यामीकुजाधवः ॥ शबरी स्वपदं नीतायेन पंपावलोकिता ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ग्रंथसंख्या ॥ ४३५० ॥ मूल ॥ २३५० ॥ व्याख्या ॥ २००० ॥

कि० कां०

॥ ११३ ॥